
[2019-66-RE](#)

CAUSA 2019-66-RE

(Correia Covelinhas c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 410-2019. Recurs d'empara

Aute del 18 d'octubre del 2019

BOPA núm. 96, del 30 d'octubre del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 de setembre del 2019, per la representació processal del Sr. Joao Carlos Correia Covelinhas, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 28 de juny del 2019, dictat per la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari la vulneració dels drets esmentats;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Arran d'una baralla en què van intervenir diverses persones, es van incoar diligències prèvies contra els Srs. Luis Miguel Monteiro De Sousa i Joaquim De Oliveira Cerqueira per unes presumptes lesions contra el Sr. Joao Carlos Correia Covelinhas i que van ser la conseqüència d'un cop de puny a la cara perpetrat pel primer i d'un cop contundent a la cama que va provocar el seu trencament, perpetrat pel segon.

1.2. El Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demanava que els fets s'enjudiciessin pel procediment de l'ordenança penal contra els Srs. Luis Miguel Monteiro De Sousa i Joaquim De Oliveira Cerqueira, com a autors responsables d'un presumpte delictes menor de lesions que han

requerit assistència mèdica per a la seva curació (article 113.2 del Codi penal).

1.3. El 13 d'agost del 2018, la Batllia va decretar el sobreseïment provisional parcial respecte de les presumptes lesions perpetrades pel Sr. Joaquim De Oliveira Cerqueira fins que aquest es trobés a Andorra i declarés.

1.4. Per tal com el Sr. Luis Miguel Monteiro De Sousa va fer oposició de l'ordenança penal que el condemnava com a autor responsable del delictes menor de lesions esmentat, el 16 de novembre del 2018, la Batllia va declarar-lo processat per aquest delictes.

1.5. El Ministeri Fiscal va sol·licitar el desglossament de les actuacions respecte dels fets imputats al Sr. Joaquim De Oliveira Cerqueira i que es requerís al Servei de Medicina Legal i Forense per tal que concretés quines eren les lesions produïdes pel cop de puny a la cara de la víctima i es pogués reformar l'aute de processament en aquest sentit, ja que aquest era el fet que s'imputava al Sr. Luis Miguel Monteiro De Sousa.

1.6. El 26 d'abril del 2019, la Batllia va reformar l'aute de processament imputant únicament al processat, Sr. Luis Miguel Monteiro De Sousa, un cop de puny a la cara del Sr. Joao Carlos Correia Covelinhas.

1.7. El 23 de maig del 2019, la representació processal del Sr. Joao Carlos Correia Covelinhas va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havien vulnerat els seus drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.8. El 28 de juny del 2019, la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia va dictar un aute en què decidia no donar lloc a aquest incident de nul·litat d'actuacions.

1.9. El 18 de setembre del 2019, la representació processal del Sr. Joao Carlos Correia Covelinhas va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 28 de juny del 2019, dictat per la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- El recurrent en empara formula un únic motiu, el qual es fonamenta en la vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut per tal com la Batllia ha exclòs de l'aute de processament uns fets que podrien ser també imputables al Sr. Luis Miguel Monteiro De Sousa en concepte de coautor, ja que la seva responsabilitat penal derivaria de la seva participació en el fet inclòs en el tipus penal des d'un punt de vista subjectiu, perquè tenia coneixement de l'acte que s'anava a produir.

- L'aute de processament reformat del 26 d'abril del 2019, elimina dels fets dels que pot ser responsable el processat el trencament de la cama, i amb l'eliminació d'aquests fets no es pot reclamar la responsabilitat civil per una actuació que l'ha perjudicat.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada i que declari la vulneració dels drets esmentats.

2.2. Argumentació de la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia

- L'aute del 28 de juny del 2019 refereix que el 26 d'abril del 2019 es va dictar un aute de processament reformat que recull uns fets concrets i que els fets presumptament realitzats pel Sr. Joaquim De Oliveira Cerqueira van ser sobreseguts provisionalment.

- Es van delimitar i concretar els fets perpetrats per diverses persones en la baralla als efectes d'individualitzar la seva responsabilitat civil i penal, restant clar que el processat va donar un cop de puny i, el Sr. Joaquim De Oliveira Cerqueira, un cop de peu.

- Es desestima l'incident de nul·litat d'actuacions, perquè no concorre cap vulneració d'actes processals i s'indica que, segons els apartats *bis* i *ter* de l'article 18, no s'hi pot plantejar recurs.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Abans d'entrar a examinar un recurs d'empara cal determinar si ha estat presentat amb les condicions formals establertes a la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i a la Llei transitòria de procediments judicials, si s'escau.

3.2. En aquest cas, la inadmissió d'aquest recurs d'empara deriva tant de l'aplicació de l'article 88.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, com de la dels articles 18 *ter* i 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, modificacions en vigor des del 15 de novembre del 2018 (segons la disposició final 29a de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil).

3.3. En efecte, la disposició final quarta de la Llei 24/2018, va modificar el termini per interposar el recurs d'empara i el va fixar en 13 dies hàbils. En el cas que ara ens ocupa, el recurs d'empara va ser presentat fora d'aquest termini, ja que l'aute impugnat de la Batllia va ser notificat al recurrent, el 29 de juliol del 2019 i, per tant, el recurs s'hagués hagut de presentar com a més tard el 16 de setembre d'aquest any.

3.4. Així mateix, la disposició final cinquena d'aquesta mateixa norma va modificar la Llei transitòria de procediments civils i va introduir els articles 18 *ter* i 18 *quater*, en relació als incidents de nul·litat segons es tractés de resolucions no definitives (interlocutòries) o definitives.

De la lectura d'aquests preceptes es desprèn que contra l'aute que no admet a tràmit o que resol l'incident de nul·litat envers una resolució interlocutòria, és a dir, una resolució no definitiva, no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva (article 18 *ter*).

Pel contrari, si es tracta d'una sentència o d'una resolució definitiva, que hagi guanyat fermesa, es pot interposar incident de nul·litat fonamentat en la vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la sentència o de la resolució, sempre que aquell que sol·licita la nul·litat no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment, incident que es tramita en dues instàncies. L'aute que no admet o resol el recurs en fase d'apel·lació no és susceptible de cap recurs (article 18 *quater*).

3.5. Aquest Tribunal Constitucional ja ha tingut ocasió de pronunciar-se anteriorment sobre l'àmbit objectiu de l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, tot estenent el recurs d'empara també a les resolucions judicials fermes que dicti el Tribunal Superior de Justícia i el Tribunal de Corts (*cf.* aute del 8 d'abril del 2019, recaigut en la causa 2019-19-RE), alhora que també ha posat de manifest que la inadmissió d'un recurs d'empara quan l'incident de nul·litat s'ha tramitat conforme a l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials no afecta al dret a la jurisdicció en els seus vessants dels drets a la defensa i al recurs efectiu -article 10 de la Constitució- (veg. l'aute del 9 de setembre del 2019, recaigut en la causa 2019-49 i 50-RE). I no afecta perquè la voluntat cercada per la Llei és impedir el plantejament de recursos d'empara contra les resolucions interlocutòries o no definitives, de manera que aquests s'hauran de plantejar, en el seu cas, una vegada s'hagi dictat la resolució definitiva (article 18 *ter*, apartat 3 de la Llei transitòria de procediments judicials i article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

3.6. Des d'aquesta òptica, el recurs d'empara solament serà procedent contra les sentències que desestimen en fase de recurs les demandes de procediment urgent i preferent, els autes que no admeten o desestimen en fase de recurs els incidents de nul·litat i contra les resolucions definitives i fermes dictades pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia contra les quals no s'hagi interposat un incident de nul·litat.

En el cas que ara ens ocupa, no hi ha dubte que la resolució que es va dictar va ser una interlocutòria o no definitiva, i que aquesta es va tramitar per la llera processal de l'article 18 *ter* de la Llei esmentada, de manera que la inadmissió d'aquest recurs d'empara és l'única conseqüència possible. En canvi, quan la resolució que es dicti pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia, encara que no sigui sentència, pugui merèixer la consideració de definitiva des del punt de vista del fons o processal, la conclusió, segons l'article 18 *quater* d'aquesta Llei i l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional haurà de ser l'admissió si concorren els demés requisits formals per a la presentació del recurs.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2019-66-RE interposat per la representació processal del Sr. Joao Carlos Correia Covelinhas contra l'aute del 28 de juny del 2019, dictat per la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 18 d'octubre del 2019.

Dominique Rousseau
President Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat